

گذری بر قالی‌های مناطق ایران

هدف‌های رفتاری: در پایان این فصل از هنر جو انتظار می‌رود که بتواند:

- ۱- گستره‌ی پهناور قالی‌بافی ایران را بیان نماید.
- ۲- ویژگی‌های کلی نقوش و قالی‌بافی در آذربایجان و اصفهان را بیان نماید.
- ۳- ویژگی‌های کلی نقوش و قالی‌بافی در خراسان و کردستان را بیان نماید.
- ۴- ویژگی‌های کلی نقوش و قالی‌بافی در فارس و بختیاری را بیان نماید.
- ۵- ویژگی‌های کلی نقوش و قالی‌بافی در کرمان و اراک را بیان نماید.
- ۶- ویژگی‌های کلی نقوش و قالی‌بافی در همدان و ترکمن را توضیح دهد.

مناطق که پرسودتر بوده است اقدام نموده‌اند.

آذربایجان: قالی‌بافی آذربایجان حکایت از گذشته‌ای پرسابقه و پررونق این صنعت دارد. هم‌اکنون نیز قالی‌بافی در بسیاری از شهرها و روستاهای آذربایجان متدالول است. در مرکز قالی‌بافی آذربایجان چون تبریز، ارومیه، اردبیل، سراب، مرند، مراغه، هریس، اهر، مشکین‌شهر، خوی، سلماس، استفاده و بهره‌گیری از نقوش گردان و هندسی قالی‌بافی با رج شمار پایین (۲۰ رج) تا اعلاط‌ترین قالی‌ها (۱۲۰ رج) بافته و تولید می‌شود. تبریز به عنوان تولید کننده‌ی قالی‌های نفیس و هنری هم‌اکنون دارای جایگاه پر اهمیتی در قالی‌بافی ایران است به ویژه که با بهره‌گیری از طرح‌های مبتکرانه و متنوع طراحان هنرمند و خلاق دارای پیشرفت قابل ملاحظه‌ای نیز بوده است. اکثر قالی‌های بافت تبریز با توجه به سلایق مصرف کنندگان دارای رنگ‌های ملایم و هماهنگ است که با پشم و ابریشم بافته می‌شوند.

در مناطق مشکین‌شهر، اهر، هریس قالی‌بافی با توجه به سنت و گذشته‌ی بافت این مناطق با طرح‌ها و نقوش هندسی (اکثراً لچک و ترنج) و با رنگ‌های تنداکی، سبز، ... بافته می‌شود. در اردبیل نیز نقوش هندسی که مشابهت بسیاری با

گذری بر قالی‌های مناطق ایران

چنان که می‌دانیم قالی‌بافی در همه‌ی مناطق ایران، از شمال تا جنوب و از شرق تا غرب، رواج دارد. در هر منطقه براساس سابقه و سنت این هنر طرح‌ها و نقوشی با رنگ‌بندی خاص خودشان بافته می‌شوند. هم‌چنین نحوه و سبک بافت در هریک از مناطق متفاوت است. به همین جهت برای به وجود آوردن امکان تفکیک و شناسایی هریک از مناطق قالی‌بافی لازم می‌آید تا با طرح‌ها و نقوش و روش‌های بافت و هویت‌های بومی آن‌ها آشنا شویم.

طرح‌ها و نقوش قالی‌ها از وجوده آشکاری است که می‌توان با شناخت تفاوت‌های آن‌ها بایکدیگر، تسلط نسبی برای شناسایی قالی‌بافی مناطق را به دست آورد. این شناخت نیازمند اطلاعات و تجربه‌های عینی و عملی است که با سعی و کوشش مستمر در راه شناخت انواع گوناگون قالی‌های کشورمان حاصل می‌شود. در برخی از مناطق از طرح‌ها و نقوش مناطق دیگر استفاده و تقلید می‌کنند که علت آن به جوانی و نوپایی قالی‌بافی در این گونه مناطق باز می‌گردد. گاه نیز در یک منطقه با وجود داشتن سوابق معتبر قالی‌بافی، به دلایل اقتصادی به بافت طرح‌ها و نقوش سایر

تصویر ۱۴

پیشرفت قابل توجهی که در این مدت داشته جایگاه مناسبی به دست آورده است. در شهرهای مرند، سلماس، خوی و ارومیه به میزان قابل توجهی قالی‌های با نقش ماهی بافته می‌شود. قالی‌بافی در آذربایجان بر روی دارهای گردان تبریزی و با گرهی متقاضی صورت می‌پذیرد.

نقوش قالی‌های منطقه‌ی قفقاز دارد با استفاده از پشم و ابریشم بافته می‌شوند.

مراغه در نزدیکی تبریز از مناطق مهم قالی‌بافی در آذربایجان است که در گذشته‌ای نه‌چندان دور به بافت قالی‌های ابریشم با طرح و نقش و رنگ‌بندی ابریشم‌بافی قم، روی آورده است و با

تصویر ۲-۱۴- قالیچه‌ی بافت هریس

تصویر ۴-۱۴- قالیچه‌ی بافت اردبیل

تصویر ۳-۱۴- قالیچه‌ی بافت قرجه

به کار گرفته شده در قالی‌ها متنوع و عمدتاً دارای رنگ‌بندی‌های تند می‌باشند و مشابهت زیادی با رنگ‌بندی‌های کاشی کاریهای معرق دارند.

در کاشان و مناطق اطراف آن نیز قالی‌بافی معمولاً با پشم و با بهره‌گیری از نقوش لچک ترنج عباسی مشهور کاشان صورت می‌پذیرد. کاشان در گذشته در بافت قالی‌های ابریشمین شهرت داشته ولی امروزه بافت این قالی‌ها در کاشان رونق سابق را ندارد.

اصفهان: اصفهان و کاشان از پراهمیت‌ترین مناطق قالی‌بافی دوران صفوی بوده‌اند. بسیاری از قالی‌های قدیمی بازمانده از دوران صفوی نمایانگر پیشرفت قالی‌بافی در مناطق ایران مرکزی است. هم‌اکنون نیز قالی‌بافی در مناطق اصفهان، کاشان، نایین، شهرضا، نجف‌آباد، جوشقان، اردستان، میمه و ... رایج است. بافت قالی‌های اعلا و ظریف با استفاده از پشم و ابریشم در اصفهان و مناطق اطراف آن متداول است. طرح‌ها و نقوش

تصویر ۱۴-۱۵— قالی بافت کاشان

تصویر ۱۴— قالی بافت اصفهان

تعداد رنگ‌های کمتری رنگ‌بندی شده است. قالی‌های نایین به طور معمول دارای تارهای چله‌ی پنبه‌ای است. قالی‌بافی در منطقه‌ی اصفهان و کاشان بر روی دارهای ثابت و با استفاده از گرهی نامتقارن صورت می‌پذیرد.

طرح‌های هندسی خاصی که به نام طرح جوشقان شهرت دارد در قالی‌های بافت جوشقان و میمه مشاهده می‌گردد. در نایین و اطراف آن نیز قالی‌بافی با طرح و سبکی خاص رایج است. طرح‌ها و نقوش به کار گرفته شده در قالی‌های نایین مشابهت بسیاری با طرح‌ها و نقوش قالی‌های اصفهان دارد که با

تصویر ۷-۱۴- قالی بافت نایین

تصویر ۱۴-۸- قالی بافت جوشقان

قائن، کاشمر، سبزوار، نیشابور، بردسکن، تربت، قوچان و بجنورد متداول است.

قالی های بافت مشهد به طور معمول با پشم بافته می شوند و با طرح های لچک ترنج و افسان، نقوش معمولاً درشتی از گل های عباسی را در خود جای داده است و رنگ های تند لامپ و سبز و نارنجی و سرمه ای در اغلب قالی های مشهد مشاهده می گردد.

خراسان: بررسی نتایج آماری قالی بافی منطقه‌ی خراسان شانگر آن است که تعداد قابل توجهی دار قالی (نژدیک به ۱۵۰,۰۰۰ دار) در منطقه‌ی پهناور خراسان وجود دارد. از این رو این منطقه با دارا بودن بیشترین حجم تولید قالی در ایران حائز اهمیت شمرده می شود. قالی بافی در خراسان، در مناطق مشهد، بیرجند، طبس،

تصویر ۹-۱۴- قالی بافت مشهد کارگاه عمادوغلى

در قالی بافی بیرجند نیز عمدتاً با استفاده از نقش ماهی هرات به تولید قالی مشغول هستند. در قالی های بیرجند و مشهورترین ناحیه‌ی آن (مود) معمولاً از پشم و ابریشم در بافت قالی ها استفاده می کنند.

در گذشته‌ای نه چندان دور، مشهد از مرکز تولید قالی های با کیفیت و نفیس محسوب می شد ولی هم اکنون به جز قالی های آستان قدس رضوی و معدودی از تولیدکنندگان خصوصی، عمدتی تولیدات قالی مشهد تجاری تلقی می شود.

تصویر ۱۴-۱۰- قالی بافت بیرجند

مرکز خراسان رایج نموده است. در شمال منطقه‌ی خراسان چون قوچان و بجنورد بافت قالی با استفاده از نقوش هندسی که مشابهت زیادی به قالی‌های کردستان و قفقاز دارد رایج است و به طور معمول قالی‌ها در اندازه‌های کوچک تولید می‌گردند.

قالی‌بافی در مناطقی چون سبزوار، نیشابور، بردسکن و کاشمر با به کارگیری طرح‌ها و نقوش نایین، ورامین، تبریز و اخیراً اراک و مشک‌آباد صورت می‌پذیرد و این بیشتر به دلیل توجهات اقتصادی است که تقلید و استفاده از نقوش سایر مناطق را در

تصویر ۱۱-۱۴- قالی کردی قوچان

می گردد، ضمن آن که به کارگیری نقوش هندسی و گل فرنگ نیز در قالی های منطقه متداول است.

قالی بافی در بیجار و یا دیگر مناطقی که با تقلید از سبک بیجار قالی می باشد اندکی متفاوت است. قالی های بیجار بسیار فشرده و مقاوم می باشند. هر چند بیجار و کردستان در گذشته ای نه چندان دور دارای نقوش متنوعی بوده اند اما امروزه قالی های بافت منطقه ای بیجار بیشتر دارای نقش ماهی است که به ماهی افسار اشتهر دارد.

در قالی بافی کرمانشاه و سنقر نیز از طرح ها و نقوش هندسی و نیمه هندسی استفاده می کنند و رنگ های لاکی و قهوه ای و کرم در بیشتر قالی های این مناطق مشاهده می گردد.

بافت قالی های با نقوش هندسی و رنگ های تیره نیز در خراسان متداول است که به نام بلوج شهرت دارند. این قالی ها عموماً در اندازه های کوچک باقه می شوند و از تولیدات طوايف و عشایر ساکن در مرکز خراسان محسوب می گردند.

قالی بافی در خراسان، بر روی دارهای گردان تبریزی و کرمانی، با گره های متقارن و نامتقارن متداول است.

کردستان: قالی بافی در مناطق کوهستانی غرب ایران در شهرستان های سنندج، کرمانشاه، بیجار، قزوین، سقز، بانه، تکاب، بوکان و سنقر متداول است. بافت قالی در این مناطق عموماً بر روی دارهای گردان تبریزی و با گره های متقارن صورت می گیرد.

در منطقه ای سنندج و اطراف آن استفاده از نقش ماهی و بته با رنگ های تند لاکی و زمینه های سرماء ای تیره به فراوانی مشاهده

تصویر ۱۲-۱۴- قالی بافت بلوج

تصویر ۱۴— قالی بافت سنتدج

تصویر ۱۴— قالی بافت سنتدج

تصویر ۱۴-۱۵- قالی بافت بیجار

بوده است که به فراخور فصول سال با استقرار در محلهای مناسب (بیلاق - قشلاق) به چرا و نگهداری دام و احشام می پرداختند دست بافت‌ها و قالی‌های بافت ایلات فارس ضمن آن که نیازهایشان را تأمین می‌نماید بخش قابل توجهی از حجم تولید قالی‌های فارس محسوب می‌گردد.

قالی‌بافی فارس دارای گستره‌ی وسیعی است که علاوه

فارس: قالی‌بافی منطقه‌ی فارس دارای گذشته‌ی پراهمیتی است. اشارات فراوان مورخان، جهانگردان و جغرافی‌دانان به دست‌بافت‌های منطقه‌ی فارس، در نوشته‌ها و یادداشت‌های خویش، بیانگر قدمت و سابقه‌ی بافت قالی در میان مردمان این خطه است.

منطقه‌ی فارس از دیرباز محل استقرار ایلات و عشایری

و ویژگی‌های قالی‌بافی منطقه‌ی فارس محسوب می‌گردد. طرح‌ها و نقوش متنوع قالی‌های منطقه‌ی فارس عموماً از نوع هندسی است و بسیاری از بافتگان توانایی بافتن یک یا چند قالی را بدون استفاده از نقشه و صرفاً با اتکا بر ذهن خویش دارند که این شیوه از خصوصیات و ویژگی‌های پراهمیت قالی‌بافی در فارس است.

در سال‌های اخیر نیز بافت قالی‌هایی که به نام گبه شهرت یافته‌اند با توجه به قدرت ذهنی‌بافی بافتگان منطقه روتق و رواج قابل توجهی یافته است. قالی‌بافی در شیراز، فیروزآباد، جهرم، آباده، فسا، اقلید و دیگر شهرهای فارس با به کارگیری طرح‌ها و نقوش هندسی متداول است. هم‌چنین در داراب فارس قالی‌بافی با طرح و نقش قم رایج شده و در منطقه‌ی بوانات بافتگان بیشتر به بافت قالی‌های با نقشه‌ی کاشان مشغول‌اند.

براستان فارس در بخش‌هایی از استان‌های کرمان، هرمزگان و کهگیلویه و بویراحمد، به‌دلیل استقرار ایلات در این مناطق، رایج می‌باشد. از ایلات مستقر در منطقه‌ی فارس می‌توان از ایل قشقایی و طوایف مختلف آن اینالو، بهارلو، باصری، نفر و نیز ایل‌های لر و عرب نام برد که هریک در محدوده‌ی جغرافیایی خاصی استقرار یافته‌اند. نحوه‌ی زندگی این ایلات و کوچ رو بودن آنان موجب شده که از دارهای افقی (زمینی) که به راحتی قابل حمل و نقل است استفاده نمایند؛ هرچند در سال‌های اخیر بسیاری از بافتگان ایلاتی از دارهای گردان (ایستاده) استفاده می‌نمایند. گرهی به کار رفته در قالی‌بافی فارس متقاضن می‌باشد و استفاده از نخ‌های پشمی در پرز و چله‌ی قالی‌ها نیز متداول است. استفاده از پشم دام‌های بومی و تولید نخ‌های دست‌رسی و به کارگیری رنگ‌های گیاهی در قالی‌بافی فارس هرچند امروزه رواج گذشته را ندارد اما از شهرت

تصویر ۱۶—۱۴— قالی بافت فارس (قشقایی)

تصویر ۱۷-۱۴- قالی بافت فارس (قشقایی)

تصویر ۱۴-۱۸— قالی بافت فارس (قشقایی)

تصویر ۱۹-۱۴- قالی بافت فارس (قشقایی)

تصویر ۱۴-۲۰—گبه بافت فارس(قشقایی)

بختیاری هنوز در مناطق بختیاری متداول است.

از طرح‌های بسیار مشهور و متداول بختیاری طرح خشته است. با این طرح ونقش به تعداد زیادی قالی تولید می‌شود. از دیگر طرح‌ها و نقوش متداول در بافت قالی‌های بختیاری طرح درختی، قابی سروی، لچک ترنج و گل مینا می‌باشند و از مناطق مهم قالی‌بافی آن می‌توان از شهرکرد، چالشتر، سامان، شلمزار، فرادبه، قهفرخ و بروجن را نام برد.

در مناطق جنوبی بختیاری قالی‌هایی با تار و پود پشمی بافته می‌شود. طرح و نقوش هندسی این قالی‌ها مشابهت بسیاری با نقوش قشقاوی فارس دارد و به نام یلمه شهرت دارد.

بختیاری: استان چهارمحال و بختیاری منطقه‌ای

کوهستانی است که در غرب استان اصفهان قرار دارد. این منطقه که در دامنه کوه‌های زاگرس قرار دارد از دیرباز محل استقرار ایل بختیاری بوده است.

قالی‌بافی منطقه‌ای بختیاری از سابقه‌ای نزدیک به ۲۰۰ سال برخوردار است که زیاد نیست با این وجود رنگ‌های گیاهی مناسب در منطقه و دوام قالی‌های بختیاری شهرت بسیاری را نصیب قالی این منطقه کرده است. گرهی به کار رفته در قالی‌های بختیاری متقارن است و رنگ‌های هماهنگ و ملایم و شاداب از ویژگی‌های آن محسوب می‌گردد. رنگرزی گیاهی خامه‌های پشمی

تصویر ۲۱-۲۴- قالی بختیاری بافت شهرکرد

تصویر ۲۲-۱۴- قالی بافت شهرکرد

تصویر ۲۳-۱۴- قالی بافت یلمه

تأثیراتی را که طرح‌ها و نقوش پارچه‌های کرمانی بر قالی‌بافی باقی گذاشته است نادیده گرفت. هنرمندان طراح کرمانی در بسیاری از مواقع با طرح‌های مبتکرانه و خلاق خویش قالی‌های بسیار زیبایی را به جهان فرش عرضه نموده‌اند که سخت مورد توجه مصرف‌کنندگان داخلی و خارجی بوده است.

در بافت قالی‌های کرمانی از گرهی نامتقارن استفاده می‌کنند و بسیاری از قالی‌ها با سه پود بافته می‌شوند که از ویژگی‌های قالی کرمان است، چون در دیگر مناطق معمولاً از دو پود در بافت استفاده می‌کنند. قابل ذکر است که در گذشته‌ای نه چندان دور سبک و شیوه‌ای به نام بی‌گره‌بافی در قالی‌بافی کرمان رایج شد که لطمات بسیاری بر کیفیت قالی کرمان وارد نمود.

کرمان: شهرت قالی‌های بافت کرمان در حدی است که زیبایی و جلوه‌ی آن ضرب المثل شده است. اگرچه از نظر قدمت تاریخی، بسیاری از کارشناسان سابقه‌ی قالی‌بافی در کرمان را به پیش از ۵۰۰ سال نسبت نمی‌دهند.

قالی‌های کرمان دارای طرح‌های بسیار متنوعی هستند. طراحان هنرمند نقشه‌ی کرمانی از تعداد پرشماری رنگ در طرح‌ها و نقوش استفاده می‌کنند از این روست که رنگ‌های شاداب متعدد و طرح‌های پرکار و متراکم را می‌توان از ویژگی‌های قالی‌های کرمان برشمرد.

کرمان از دیرباز به عنوان تولید کننده‌ی پارچه‌های دست‌بافت نفیس شناخته شده است به همین جهت نمی‌توان

تصویر ۲۴—۱۴—قالی‌بافت راور کرمان

می باشد. قالیچه های بافته شده در این مناطق دارای طرح و نقش هندسی و ذهنی باف می باشند و به نام افشار شهرت دارند. رنگ های به کار رفته در قالی های افشار غالباً قهوه ای، ارغوانی، آبی تیره و قرمز تند می باشند.

علاوه بر کرمان، راور و رفسنجان نیز از مراکز مهم بافت قالی های با کیفیت در این استان محسوب می گردند. جالب توجه است که در مناطق جنوب استان کرمان (شهر بابک، سیرجان) که بیشتر محل استقرار طوایف و عشایر افشار است طرح ها و نقش هایی بافته می شود که کلاً متفاوت با طرح های قالی کرمان

تصویر ۲۵-۱۴— قالی بافت شهر بابک کرمان

تصویر ۲۶-۱۴- قالی بافت کرمان

محلات لیلیان و آشتیان نیز تولید می‌گردد.

تفرش نیز از مناطق قالی‌بافی اراک است که متأثر از

باقته‌های ایلاتی تک پود، طرح‌های هندسی و نقوشی از گل‌ها و

پرندگان را، در متن‌های پرکار و متراکم، تولید می‌کند. این طرح‌ها

و نقش‌ها پیشتر به نام رو دبار شهرت یافته‌اند.

فراهان نیز یکی دیگر از مشهورترین مناطق قالی‌بافی اراک

محسوب می‌گردد که با به کارگیری نقوش ماهی و بته و همچنین

نقوش هندسی قالی‌هایی پرکیفیت عرضه می‌نماید. باندگان

منطقه‌ی اراک از گرهی نامتقارن در بافت قالی استفاده می‌نمایند.

اراک: بررسی گذشته‌ی قالی‌بافی منطقه‌ی اراک نشانگر

آن است که قالی‌بافی در این منطقه قریب ۲۰۰ سال قدمت دارد.

مشهورترین و با کیفیت‌ترین قالی‌های منطقه‌ی اراک در روستای

ساروق در فاصله‌ی ۴۰ کیلومتری اراک تولید می‌شود که شهرت

جهانی دارد.

در بسیاری از بافته‌های ساروق نقوشی از گل و گلبرگ‌ها،

بته‌ها و ... در رنگ‌بندی‌های پخته و زیبا مشاهده می‌شود. البته

بسیاری از طرح‌های لچک، ترنج، ترنج دار، افسان و دسته‌گلی

ساروق در کیفیت‌های متنوع، در دیگر مناطق استان مرکزی مانند

تصویر ۱۴-۲۷- قالی بافت ساروق

تصویر ۱۴-۲۹—قالی بافت ارآک

تصویر ۱۴-۲۸—قالی بافت تفرش

تصویر ۱۴-۳۰- قالی بافت ساروق

در بسیاری از این قالی‌ها دیده می‌شود.

در همدان قالی‌بافی دوپود نیز متداول است و به نام شهر باف مشهور است. در بافت این قالی عموماً از نقش‌ها و طرح‌های کردستان بهره می‌برند. این قالی کیفیت قابل توجهی از نظر بافت و رنگ دارد.

از جمله مناطق مشهور قالی‌بافی در همدان می‌توان از درجزین، آنجلاس، نهاوند، برچالو، مهریان، ملایر، اسدآباد و کبودراهنگ نام برد.

همدان: بخش قابل ملاحظه‌ای از تولیدات قالی‌های

تجارتی در اندازه‌های کوچک در منطقه‌ی همدان صورت می‌پذیرد. از این رو قالی‌بافی منطقه‌ی همدان قابل توجه است.

این منطقه به دلیل مجاورت با ارک از یک طرف و کردستان از طرف دیگر، تحت تأثیر قالی‌بافی این دو منطقه قرار دارد. این تأثیر در طرح‌ها و نقوش قالی‌های همدان مشهود است. قالی‌های منطقه‌ی همدان غالباً یک پود و کلفت می‌باشند و دارای رنگ‌آمیزی تندی هستند. طرح‌های گردان و هندسی در نقش‌های دسته‌گلی، بندی دسته‌گلی، ترنج‌دار، ماهی و گل‌دانی

تصویر ۳۱-۱۴- قالی بافت برچالو همدان

تصویر ۱۴-۳۳— قالی بافت در چین همدان

تصویر ۱۴-۳۲— قالی بافت ملایر

تصویر ۱۴-۳۴- قالی بافت ملایر

ترکمن: ترکمن‌ها در منطقه‌ی شمالی ایران، در شرق دریاچه خزر، زندگی می‌کنند. قالی‌بافی از دیرباز در میان ترکمن‌ها متبادل بوده است و خصوصیات فرهنگی آنان موجب گردیده که در طی سالیان صرفاً به بافت طرح‌ها و نقوش خاص خود اقدام نمایند. قالی‌بافی در میان ترکمن‌ها به عنوان یک ضرورت، که بخشی از اقتصاد آنان را تشکیل می‌دهد، تلقی می‌گردد. قالی‌های ترکمن دارای کیفیت‌های متنوعی است. در چله‌ی این قالی‌ها علاوه بر نخ‌های پنبه‌ای از نخ‌های پشمی و ابریشمی نیز استفاده می‌شود. نقش قالی‌های ترکمن معمولاً به صورت واگیره‌ای است که به نام گول نامیده می‌شود. این نقش دارای حاشیه‌های باریک متعدد رنگ غالب قالی‌های ترکمن لاکی تند است، ضمناً این که به طور کلی تعداد رنگ‌های به کار رفته در قالی‌ها نیز کم است و بسیاری از نقوش در متن و حاشیه‌ی قالی‌ها با رنگ کرم و مشکی به وجود آمده‌اند. در بافت قالی‌های ترکمن از گرهی متقارن استفاده می‌کنند و بسیاری از تولیدات قالی‌های ترکمن بر روی دارهای افقی زمینی بافته می‌شود.

تصویر ۱۴-۳۵—قالیچه‌ی ترکمن

خودآزمایی

- ۱- مناطق مهم قالیبافی ایران را نام ببرید.
- ۲- ویژگی های قالیبافی در منطقه‌ی آذربایجان را شرح دهید.
- ۳- مناطق مهم قالیبافی در منطقه‌ی اصفهان را نام ببرید.
- ۴- ویژگی های قالیبافی در منطقه‌ی خراسان را شرح دهید.
- ۵- ویژگی های قالیبافی در منطقه‌ی فارس را شرح دهید.
- ۶- آیا در همه‌ی مناطق قالیبافی صرفاً از نقشه‌های سنتی و بومی خودشان استفاده می‌کنند؟ توضیح دهید.
- ۷- قالیبافی در منطقه‌ی جنوب کرمان چه ویژگی برجسته‌ای دارد؟
- ۸- آیا سابقه‌ی تاریخی قالیبافی در منطقه‌ی اراک بیش از کرمان است؟
- ۹- ویژگی های قالیبافی همدان را بیان کنید.
- ۱۰- قالی های بافت ترکمن معمولاً بر چه نوع داری بافته می‌شود؟ به نظر شما دلیل آن چیست؟